

[Aksel Larsen.]

Aldersrentenyderen, Fiskeren o. s. v. betale Krisehjælpen til Proprietæren og Godsejeren. Jeg kunde udbrede mig over, at de Penge, som man nu giver i Milliontilskud til det store Landbrug, dem tager man fra den fattige Befolkning, der er beskattet, fra den faar den første Ble paa, og til den skal iføres Ligklæder og puttes i Jorden.

Ydermere forfalsker man som tidligere omtalt Pristallet og tager ekstra noget fra Arbejderne, siger, de skal skatte ekstra, for at Staten og Landbrugerne kan faa disse Penge. Det ser ikke godt ud. Det lyder heller ikke godt, naar forskellige Talere, deriblandt det ærede Medlem Hr. Carl Petersen, staar herop og udtaler et Haab om at Landbruget nu, naar det har faaet disse store Tilskud, vil se med Velvilje paa Landbrugsarbejderne, paa Slagteriarbejderne og paa Mejeristerne. Jeg kan ikke forstaa, at Socialdemokraterne aldrig bliver klogere. Jeg kan ikke forstaa, at de Gang paa Gang vil komme og udtale det samme Haab. Vi har jo hørt, hvordan man ved tidligere Landbrugsordninger har sagt: Vi haaber, at naar vi giver de store Landbrugere saa og saa mange Millioner, vil de ved den kommende Overenskomstafslutning være en lille Smule manerlige. Hver Gang er Haabet blevet skuffet. Jeg har ved mange Lejligheder paa mit Partis Vegne stillet Ændringsforslag til Lovforslag, gaaende ud paa, at der i Lovforslagene fastsættes en Pligt for de Landbrugere, der fik Tilskud, til at betale deres Folk en ordentlig Løn. Disse Ændringsforslag er blevet forkastet af Regeringspartierne med den Motivering: Dette er ikke nødvendigt, for vi har jo det bedste Haab om, at Proprietærene nok af sig selv, af deres gode Hjerter, skal give en ordentlig Løn. Jeg siger derfor, at jeg kan ikke forstaa, man ikke bliver klogere; jeg kan ikke forstaa, at man ustandselig udtaler dette Haab.

Der er naturligvis ogsaa her en Forklaring, der er den Forklaring, at man aldeles ikke nærer noget saadant Haab. Man er udmærket vel klar over, at Landbrugsarbejderne, Slagteriarbejderne og Mejeristerne vil ikke faa, hvad der med Rimelighed kan tilkomme dem, og i denne Henseende skal Statens Forligsmand jo nok gøre sit, og i Baghaanden har man Regering og Rigsdag; men man er nødt til at sige det, for det ser i hvert Fald bedre ud.

Ja, jeg er naaet til Afslutningen. Vi kan ikke se med nogen som helst Velvilje paa de her forelagte Lovforslag. Vi anser dem for urigtige, og vi anser dem ikke

alene for urigtige derved, at de giver Tilskud til Folk, der ikke trænger til dem, medens de Landbrugere, der maaske trænger til mere Tilskud, ikke faar tilstrækkeligt, men vi anser dem ogsaa for skadelige, fordi de er Lapperier paa et Landbrugssystem, der ikke mere passer til de forandrede Forhold og derved i sig selv vil blive en fortsat Hindring for den nødvendige Tilpasning og Omlægning af Landbrugserhvervene, der skal til.

Det havde været bedst for den danske Rigsdags Anseelse, om jeg kunde slutte Talen med at anbefale det højtærede Folketing at nedstemme Lovforslagene. Men saadan er det jo ikke. Deres Vedtagelse er afgjort i Forvejen ved Forhandlinger med Hr. Hauch og Landbrugsraadets Medlemmer, og jeg kan derfor ikke sige andet, end at samtidig med at denne Arbejds metode nedbryder Regeringens og Rigsdagens Anseelse, vil hele denne Politik, som dels fandt sit Udtryk i Forbrugsskatterne af i Forgaars, og dels finder sit Udtryk i de Love, vi her behandler, bevirke, at Spændingen mellem Land og By forøges. Den vil udløse en katastrofal og ikke uberettiget Bitterhed blandt Arbejdere og andre Smaa-kaarsfolk her i Landet, og den er et nyt Led i Kæden af de Foranstaltninger, der lægger Krisens og Krigstidens Byrder paa de fattige og giver Milliongaver til de rige.

Hartel: Jeg kan trøste det høje Ting med, at dette ikke er Indledningen til nogen længere Tale.

Efter det Forslag, der foreligger her, vil der altsaa blive 4 Sterlingkurser, en officiel Børskurs, en i Nationalbanken for Importørernes Indkøb gældende Kurs paa 19,40, en Kurs, hvorefter der effektivt afregnes over for Landbruget, nemlig den, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kaldte 21,65, og endelig en Kurs af 22,40, som vel mere er taget med, fordi der har været talt saa meget om den, og ellers vilde man let savne den i Selskabet.

Nu er mit Spørgsmaal dette: Til hvilken af disse Kurser vil effektivt blive afregnet den Del af Danmarks Landbrugseksport, som gaar til andre Lande end England, f. Eks. Tyskland og Schweiz? Jeg ved ikke, om jeg misforstod det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i det, han sagde, at Landbrugets samlede Eksport vil blive afregnet efter Kursen 21,65. Hvis dette er Tilfældet, vil det betyde, at ogsaa den Del af Landbrugseksporten, der gaar til Tyskland og til Schweiz, vil blive betalt saaledes, at man kan sige, at disse Lande